

Robert Groslot met zijn Il Novecento. De dirigent trouwde afgelopen zomer en had daarom gevraagd of hij 'De Bruidsmars' mocht brengen.

zien van de techniek laten varen. Het is natuurlijk ook wel wat onwennig wanneer je gewend bent de wereld rond te trekken met je eigen show, je eigen muzikanten, je eigen technici en je moet hier je hele ziel en vertrouwen in de handen leggen van onbekenden. Als onderdeel van een enorm spektakel heb je zelf niet meer alle controle.

LA JONES

En dan is er nog **GRACE JONES**. Man, toen God de vrouw schiep, heeft hij zich waarschijnlijk nooit kunnen voorstellen dat er zich zulke extravagante (én amusante) exemplaren zouden ontwikkelen. Om te beginnen wordt la Jones verwacht op maandag bij de eerste repetities. Pas woensdag maakt ze haar opwachting in Antwerpen. Twee dagen later dan voorzien. Wanneer ze eindelijk arriveert, staat Jan Vereecke buiten bij de artiesteningang achter aan het Sportpaleis - in de regen en de kou - de auto met de diva op te wachten. Beetje zenuwachtig toch Jan, al heeft hij de voorbije kwarteeuw toch nagenoeg honderd wereldsterren geprogrammeerd en ontvangen. Maar dit is een buitenbeentje. Eens ze op het podium staat (in een nauwsluitend grijze bodysuit met een vliegeniersmuts om haar hoofd) is het duidelijk: deze madam zou van deze show wel eens een spraakmakende editie van de Night of the Proms kunnen maken. Ze is messcherp, het lichaam van

02.11.2010

een prille twintiger, en met haar stem haalt ze meer dan drie octaven. Ze produceert diepe bastonen en glijdt moeiteloos naar de hoogste regionen.

OPVRIJEN

De repetitie is een zootje, maar wel een aangename kennismaking. Voor de ogen van het geamuseerde orkest vrijt ze speels Jan Vereecke en Robert Groslot op. Ze bedelft de mannen onder de complimentjes en zoenen. Dat helpt, want zo zien

'Ik heb me opgewerkt tot de grootste schat van la Jones. Elke dag mag ik mee haar loge in en kraken we samen een fles'

ze wel wat gebrek aan discipline door de vingers. Zoals de volgende dag niet komen opdagen voor de eerste generale repetitie. Aangezien de première sinds mensengeugenis altijd op vrijdag valt, vinden er op donderdag twee *dress rehearsals* plaats, repetities in vol ornaat. Eentje om drie uur en eentje om halfacht. Die van halfacht wordt verondersteld te verlopen als een echte show met alles erop en eraan om zo te zien waar nog verbetering mogelijk is en om een idee te krijgen van de werkelijke lengte van het spektakel. Dit jaar niet dus. Jones laat 's middags weten dat ze haar stem wil sparen en alleen 's avonds zal repeteren. Het hele schema wordt overhoop gehaald en Jan besluit de artiesten in blokjes te laten repeteren met het orkest en 's avonds af te ronden met Grace Jones. Dat is geen sinecure, want in de echte show heeft de Jamaicaanse ster tussen elk nummer ruim tien minuten de tijd om van outfit te veranderen en het zijn outfits om u tegen te zeggen. Zo zingt ze 'La vie en rose' in een

spectaculaire jurk; vooraan ziet het eruit als een grote rode roos met een doormeter van nagenoeg twee meter, achteraan is ze vrijwel naakt. Alleen een rode leren veter zit gekneld tussen haar billen. U begrijpt dat bij de eerste confrontatie met de slanke achterkant van la Jones een aantal strijkstokken in het orkest de verkeerde kant opschieten en dat de percussionist er al eens naast slaat.

CHAOTISCH

Er moet overigens telkens gewacht worden omdat mevrouw een ander pakje gaat aantrekken. De liedjes worden voortdurend onderbroken omdat bijvoorbeeld een stola achter de stagelift blijft haken, of een verkeerde hoelahoep uit de kleedkamer is meegekomen, of ze een inleiding niet helemaal herkent en op het verkeerde moment begint te zingen. Maar Grace brengt het af. Met humor en kushandjes pakt ze het orkest in. Nog nooit hebben we het zonder échte generale moeten stellen, nog nooit hebben we aan de vooravond van de première zo'n chaotische repetitie meegeemaakt. Maar Jan Vereecke is er merkwaardig genoeg gerust in. 'Dat komt allemaal goed', zegt hij. 'Morgen steelt ze de show.' Na de repetitie word ik aangeklampt door Marianne Vervloet, een aardige Vlaamse mevrouw die ruim tien jaar tourmanager is geweest voor Grace Jones. Ze vraagt me mee naar de kleedkamer van de diva te komen en een lekkere wijn mee te brengen, want dáár is Jones gek op. Ik heb me ondertussen opgewerkt tot de grootste schat van la Jones. Elke dag mag ik mee haar loge in, elke dag kraken we na het concert een fles (of twee) Brunello of Neromoro of Flaccianello (Italiaanse godendranken). Al mag Grace Jones dan wel 'ns diva-allures met afmetingen van hier tot in Tokio tentoonspreiden, ze is vooral een superlieve en supergeestige vrouw. En Jan Vereecke had gelijk: op het podium straalt en zingt ze de sterren van de hemel.

■ CARL HUYBRECHTS

▶ VERVOLG VAN PAGINA 169 ◀

JEAN-MARIE DEDECKER (58)

LIJST DEDECKER

Met glans (2 sec.)

'56 is dat altijd geweest en dat zal nog wel een tijdje zo blijven. Ik kan me niet inbeelden dat er mensen zijn die dat niet weten. Ik reken zelf enorm veel uit het hoofd. Niet alle politici zijn daar even sterk in. Vooral de jongere generatie. Die maken ook fouten, waar ik me nog meer aan erger.'

DIRK VAN MECHELEN (53)

OPEN VLD

Met glans (1,5 sec.)

'Dat ik er zo goed in ben, heb ik aan mijn vader te danken. Hij legde sommen op als gezelschapsspel. Maar ik heb ministers gekend die niet doorhadden dat de begroting geschreven is in kilo-euro, 24.000 is dus 24 miljoen. Daar heb ik de gekste uitspraken over gehoord.'

▶ LEES VERDER PAGINA 174 ▶